

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SKARBU

57. Okólnik z dnia 25 marca 1949 r.

w sprawie zwolnienia od podatku od nabycia praw majątkowych przedstawicielstw państw obcych.

W związku z przepisem art. 2 ust. 1 pkt 2 dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o podatku od nabycia praw majątkowych (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 106) wobec przyznania przez Rząd Stanów Zjednoczonych A. P. przedstawicielstwom polskim i ich urzędnikom w USA. zwolnienia podmiotowego w podatku odpowiadającym polskiemu podatkowi od nabycia praw majątkowych — Ministerstwo Skarbu zarządza stosowanie przepisu art. 2 ust. 1 pkt 2 pod. nab. w przy-padkach.

I. nabycia prawa własności, dzierżawy lub najmu nieruchomości przez Ambasadę Amerykańską w Warszawie dla celów urzędowania przedstawicielstwa dyplomatycznego,

II. najmu lokali przez członków personelu dyplomatycznego Ambasady Amerykańskiej na cele mieszkalne,

Dyrektor Departamentu
S. Kolakowski

(Znak Min. Sk. D. V. 5076/4/49).

58. Okólnik z dnia 30 marca 1949 r.

w sprawie ograniczenia poboru zaliczek na podatek obrotowy należny od podatników branży mięsnej oraz ograniczenia poboru przedpłat na zaliczki miesięczne podatku obrotowego i dochodowego tychże podatników.

Ministerstwo Skarbu — ze względów gospodarczych — zarządza, co następuje:

I.

1. Pobór zaliczek miesięcznych na podatek obrotowy, należny ustawowo od obrotów, dokonywanych przez podatników branży mięsnej w okresie operacyjnym od dnia 1 kwietnia 1949 r. do dnia 30 września 1949 r., — ogranicza się do wysokości 20% (słownie dwudziestu procent) należności.

2. Powyższe ograniczenie poboru należnych ustawowo zaliczek podatku obrotowego dotyczy podatników, będących uczestnikami obrotu towarowego, dokonywanego w ramach ogólnej gospodarki: żywcem, mięsem, tłuszczem i przetworami mięsnymi, a także produktami po ubojowych, zbywanymi przez tych podatników obok określonych wyżej towarów.

3. Przedmiotowa ulga podatkowa ogranicza się wyłącznie do obrotów towarowych (do tych części ogólnych obrotów towarowych), które pochodzą ze zbytu towarów, określonych w p. 2 niniejszego zarządzenia, i które ustalone zostaną w oparciu o prawidłowo prowadzone księgi handlowe, uproszczone lub podatkowe.

4. Przedmiotowa ulga nie dotyczy przypadków, w których — stosownie do przepisów art. 6 i 7 dekretu z dnia 25 października 1948 r. o podatku obrotowym (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 413) podstawę opodatkowania stanowi obrót podlegający 10% stawce podatku obrotowego, z tytułu przewoźni i innych wynagrodzeń.

5. Zarządzenie niniejsze nie ogranicza w żadnej mierze obowiązku ustalania przez władzę podatkowe należnych podstaw opodatkowania i należnych ustawowo zobowiązań podatkowych.

6. Niepobrane stosownie do niniejszego zarządzenia sumy podatku obrotowego — na podstawie art. 35 dekretu o zobowiązaniach podatkowych — umarza się. Umorzenie dokonane zostanie przy definitywnym wymiarze podatku obrotowego za rok 1949. Akta wymiarowe odnośnych podatników powinny zawierać zarówno materiały dowodowe, uzasadniające zastosowanie przedmiotowej ulgi, jak i dokładne cyfrowe obliczenia sum umorzonych.

II.

1. W związku z powyższym ogranicza się na okres operacyjny od dnia 1 kwietnia 1949 r. do dnia 30 września 1949 r. pobór należnych w myśl przepisów § 4 i 5 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 6 września 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 61, poz. 355) przedpłat na podatek obrotowy i dochodowy do wysokości następującej:

a) do 1,5% (słownie do półtora procent) wartości zwierzęcia rzeźnego lub mięsa — dla przedsiębiorstw pozostających pod zarządem państwowym oraz dla spółdzielni,

b) do 3% (słownie trzech procent) wartości zwierzęcia rzeźnego lub mięsa — dla innych podatników, obowiązanych do wpłacania przedpłat.

2. Zarządzenie niniejsze nie uchyla ani nie ogranicza ważności decyzji, zwalniających poszczególnych podatników od obowiązku wpłacania omawianych przedpłat na podstawie przepisów § 2 ust. 2 powołanego rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 6 września 1947 roku. Ministerstwo Skarbu zawieszając jednak na okres operacyjny od dnia 1 kwietnia 1949 r. do dnia 30 września 1949 r. ważność swego okólnika z dnia 20 listopada 1948 roku, Nr D. V. 19909/1/48, w części dotyczącej 4,5% wysokości przedpłat na podatek obrotowy i dochodowy od koncesjonowanych hurtowników branży mięsnej.

3. O zarządzeniach, zawartych w części II niniejszego okólnika, należy niezwłocznie powiadomić płatników, dokonujących obliczenia i poboru przedmiotowych przedpłat.

Minister Skarbu
K. Dąbrowski

(Znak Min. Sk. D. V. 4884/1/49).

59. Okólnik z dnia 31 marca 1949 r.

w sprawie ustalenia norm kosztów uzyskania wynagrodzeń osób określonych w art. 4 ust. 1 pkt 2), ust. 2 i 3 ustawy o podatku od wynagrodzeń oraz odszkodowania za używane własne narzędzia pracy.

I. Ustawa z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 41) zwana w dalszym ciągu „ustawą“ w art. 4 ust. 1 pkt 2), ust. 3 pkt 2), art. 5 ust. 1 pkt 17), art. 9 ust. 5 i 6 oraz rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 17 marca 1949 r. w sprawie wykonania ustawy o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. R. P. Nr 15, poz. 98), zwane w dalszym ciągu „rozporządzeniem“, w §§ 6 i 7 zawierają przepisy w przedmiocie opodatkowania podatkiem od wynagrodzeń wynagrodzenia otrzymywanego przez osoby, które zobowiązały się do wykonania dzieła (umowa o dzieło) lub do dokonania określonych czynności dla dającego zlecenie (umowa zlecenia), jeżeli usługi wykonywane są osobiście.

Na podstawie art. 5 ust. 1 pkt 17) ustawy określam koszty uzyskania wynagrodzeń przez osoby wymienione w art. 4 ust. 1 pkt 2), na 20% w stosunku do otrzymanego wynagrodzenia.

Jeżeli podatnik udowodni w sposób wiarygodny, że rzeczywiste koszty uzyskania wynagrodzenia były wyższe od określonej normy procentowej, należy przyjąć udowodnione koszty rzeczywiste.

II. Art. 4 ust. 2, art. 5 ust. 1 pkt 13) i 17), art. 9 ust. 5 i 11, art. 11, art. 13 ust. 6 i art. 14 ust. 4 ustawy oraz §§ 6, 10—13 i 18 ust. 1 pkt. 1) i 2) rozporządzenia zawierają przepisy w przedmiocie opodatkowania podatkiem od wynagrodzeń, wynagrodzeń otrzymywanych przez osoby wykonujące twórczość lub działalność naukową, oświatową, artystyczną, literacką i publicystyczną.

Na podstawie art. 5 ust. 1 pkt 17) ustawy określam koszty uzyskania wynagrodzeń, otrzymanych przez osoby, określone w art. 4 ust. 2 ustawy (§ 10 ust. 1 i 2 rozporządzenia) procentowo w stosunku do otrzymanego wynagrodzenia w sposób następujący:

1) na 50% otrzymanego wynagrodzenia w przypadkach określonych w § 10 ust. 1 pkt 1) z wyjątkiem wykładów i odczytów, w § 10 ust. 1 pkt 3) lit. a), b) oraz i) i w § 10 ust. 1 pkt 4) z wyjątkiem lit. d) i f) rozporządzenia,

2) na 45% otrzymanego wynagrodzenia w przypadkach określonych w § 10 ust. 1 pkt 3) lit. c) rozporządzenia z tytułu produkcji solowych, wykonywanych przez artystki,

3) na 40% otrzymanego wynagrodzenia w przypadkach określonych w § 10 ust. 1 pkt 3) lit. e) i h) oraz § 10 ust. 2 rozporządzenia z tytułu działalności polegającej na opracowaniu cudzych utworów, będących przedmiotem prawa autorskiego, w formie przeniesienia na film kinematograficzny,

4) na 35% otrzymanego wynagrodzenia w przypadkach określonych w § 10 ust. 1 pkt 3) lit. c) rozporządzenia z tytułu produkcji solowych, wykonywanych przez artystów oraz § 10 ust. 1 pkt 3) lit. f),

5) na 30% otrzymanego wynagrodzenia w przypadkach określonych w § 10 ust. 2 z tytułu działalności:

a) redaktorskiej oraz

b) publicystycznej polegającej na opracowaniu cudzych utworów, będących przedmiotem prawa autorskiego, z wyjątkiem przeniesienia na film kinematograficzny,

6) na 25% otrzymanego wynagrodzenia w przypadkach określonych w § 10 ust. 1 pkt 3) lit. c) rozporządzenia z tytułu produkcji muzyków w lokalach gastronomicznych oraz w miejscach, gdzie orkiestra produkuje się jako zespół koncertowy,

7) na 20% otrzymanego wynagrodzenia w przypadkach nie wymienionych pod 1) — 6), a określonych w § 10 rozporządzenia.

Dla wynagrodzeń za wykłady i odczyty nie ustalam norm kosztów uzyskania wynagrodzenia.

Podane wyżej procentowe koszty wynagrodzenia władze skarbowe przyjmują bez przeprowadzania dochodzeń, jako udowodnione i potrącalne od wynagrodzenia po myśli art. 5 ust. 1 pkt 17) ustawy.

Przepis Cz. I, ustęp ostatni niniejszego okólnika stosuje się odpowiednio.

III. W związku z art. 5 ust. 1 pkt 16) ustawy na podstawie art. 118 ust. 2 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 174) zarządzam, aby władze podatkowe bez przeprowadzania dochodzeń przyjmowały jako udowodnione i potrącalne od wynagrodzenia odszkodowanie za używane przez pracowników, będących w stosunku służbowym lub umowy o pracę narzędzia pracy (amortyzacja), jeżeli zostało ono wykazane w wysokości nie przekraczającej:

A. 1) dla solistów - artystów scenicznych, estradowych i cyrkowych dla reżyserów, kierowników literackich, artystycznych i muzycznych, scenografów oraz dla dyrygentów chórów i zespołów muzycznych 35%,

2) dla solistek - artystek scenicznych, estradowych i cyrkowych 45%,

B. dla biorących udział w audycjach Polskiego Radia:

1) solistów — wykonawców artystycznych 30%,

2) solistek — wykonawczyń artystycznych 40%,

3) członków zespołów muzycznych i chórów 25%,

4) reżyserów, dyrygentów oraz kierowników literackich, artystycznych i muzycznych 35%.

C. dla zawodowych:

1) muzyków i chórzystów w zespołach orkiestrowych i chóralnych w lokalach gastronomicznych oraz w miejscach, gdzie orkiestra lub chór produkuje się jako zespół koncertowy 25%,

2) muzyków w teatrach, w cyrkach i w miejscach, gdzie orkiestra jest czynnikiem towarzyszącym 20% — uposażen brutto łącznie z wszelkimi dodatkami, nie wyłączając zagwarantowanego wżyzła, t. zw. kostiumowego.

Warunkiem potrącalności odszkodowania jest, aby pracownik na podstawie zbiorowej lub indywidualnej umowy o pracę obowiązany był całkowicie lub chociażby częściowo dostarczać i faktycznie dostarczać własne narzędzia pracy (kostiumy sceniczne, ubranie, instrumenty itp.).

Jeżeli podatnik udowodni w sposób wiarogodny, że rzeczywiście wydatki na narzędzia pracy były wyższe od procentowego odszkodowania określonego wyżej, należy przyjąć odszkodowanie w wysokości odpowiadającej udowodnionym wydatkom rzeczywistym. Przy ustalaniu odszkodowania należy uwzględnić zarówno wysokość wydatków na sa-

me narzędzia pracy, jako też długość okresu używalności danego narzędzia pracy.

Równocześnie z ogłoszeniem niniejszego okólnika traci moc obowiązującą okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 30 października 1946 r. Nr D. V. 4—8/165/46 w sprawie norm odszkodowania za narzędzia pracy dla artystów i zawodowych muzyków.

IV. Art. 4 ust. 3 pkt 1) ustawy zawiera uprawnienia dla Ministra Skarbu do uznawania w drodze rozporządzeń wynagrodzeń otrzymywanych przez inne grupy osób, aniżeli określone w art. 4 ust. 1 i 2 za podlegające podatkowi od wynagrodzeń.

Upoważnienie powyższe zostało wykorzystane w § 14 rozporządzenia.

W związku z tym na podstawie art. 5 ust. 1 pkt 17) ustawy określam koszty uzyskania wynagrodzenia:

1) na 40% wynagrodzenia otrzymanego jako nagrody konkursowe z zakresu określonego § 10 ust. 1 pkt 3) lit. h) rozporządzenia, jeżeli nie są zwolnione od podatku w myśl art. 5 ust. 1 pkt 13) ustawy i § 18 ust. 1 pkt 2) rozporządzenia oraz nie podlegają podatkowi na zasadach art. 4 ust. 2 ustawy oraz § 10 ust. 1 pkt 3) lit. h), jako działalności artystycznej,

2) na 30% wynagrodzenia otrzymanego przez komiwojażerów,

3) na 25% wynagrodzenia otrzymanego przez agentów i inkasentów krajowych zakładów ubezpieczeniowych,

4) na 10% wynagrodzenia otrzymanego przez przedstawicieli Związku Autorów, Kompozytorów i Wydawców (ZAIKS).

V. Przepisy §§ 6, 7, 10 — 14 i § 18 ust. 1 pkt 2) rozporządzenia obowiązują zgodnie z § 66 rozporządzenia dopiero od dnia 1 kwietnia 1949 r., zatem obowiązek podatkowy w czasie od 1 stycznia 1949 r. do dnia 31 marca 1949 r. ocenia się:

a) w podatku obrotowym — według przepisu dekretu z dnia 25 października 1948 r. o podatku obrotowym (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 413),

b) w podatku dochodowym — według przepisu dekretu z dnia 25 października 1948 r. o podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 414).

VI. Na podstawie art. 118 ust. 2 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 174) ustalam z dniem 1 stycznia 1949 r. od przychodów z działalności naukowej, oświatowej, literackiej, artystycznej i publicystycznej, podlegających podatkowi dochodowemu na zasadach dekretu z dnia 25 października 1948 r. normy szacunkowe zysku netto określone w Cz. II. niniejszego okólnika.

VII. Zarządzam jednak, aby w stosunku do wynagrodzeń otrzymanych w okresie od dnia 1 stycznia 1949 r. do dnia 31 marca 1949 r. przez osoby określone:

A. w art. 4 ust. 2 ustawy zostały zastosowane przepisy art. 4 ust. 2, art. 5 ust. 1 pkt 13) i 17), art. 9 ust. 5 i 11, art. 11, art. 13 ust. 6 i art. 14 ust. 4 ustawy,

B. w art. 4 ust. 1 pkt 2) ustawy zostały zastosowane przepisy art. 4 ust. 1 pkt 2), art. 5 ust. 1 i art. 9 ust. 6ª ustawy,

C. w § 14 rozporządzenia zostały zastosowane przepisy art. 5 ust. 1 pkt 13) i 17), art. 9 ust. 5 i § 18 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia — w przypadkach, gdy:

1) wynagrodzenie osób określonych:

a) w pkt A odpowiadały ściśle warunkom określonym w § 6 i 7 rozporządzenia,

b) w pkt B odpowiadały ściśle warunkom określonym w § 6 i 10—13 rozporządzenia;

2) od tych wynagrodzeń:

a) bądź już obliczono i potrącono ściśle według podanych w niniejszym okólniku przepisów przypadający podatek i wpłacono w pełnej należnej wysokości do właściwego urzędu skarbowego bądź,

b) przypadający za te wynagrodzenia podatek zostanie w sposób podany w pkt a) obliczony i wpłacono w terminie do dnia 31 maja 1949 r.;

3) nie został w całości lub w części wpłacony podatek bądź dochodowy, bądź podatek obrotowy.

Należy na niewpłacone kwoty podatku obrotowego, z tytułu obowiązku nabycia karty rejestracyjnej, oraz podatku dochodowego, przypadające od wynagrodzeń, o których mowa w niniejszej części okólnika, oraz dodatek za

zwłokę od podatku od wynagrodzeń (pkt 2) lit. b) — umarzam na podstawie art. 35 dekretu o zobowiązaniach podatkowych.

W związku z powyższym wyjaśniam co następuje:

A. w przypadkach uiszczenia bądź w całości, bądź w części podatku obrotowego lub dochodowego ulgi przewidziane w niniejszej części okólnika nie przysługują, a podatnicy obowiązani do wpłacenia pełnych kwot należnego podatku obrotowego i należności za kartę rejestracyjną oraz dochodowego według Cz. V i VI niniejszego okólnika,

B. w przypadkach nieprawidłowego obliczenia i pobrania podatku przez płatnika, a w szczególności:

1) opodatkowania wynagrodzenia podatkiem od wynagrodzeń bez potrącenia kosztów jego uzyskania (art. 5 ust. 1 pkt 17) ustawy oraz Cz. I, II i IV niniejszego okólnika),

2) przyjęcia przez płatnika za podstawę opodatkowania łącznej sumy wszystkich wynagrodzeń (art. 9 ust. 6 ustawy) wypłaconych podatnikowi z tytułu:

a) zatrudnienia go na podstawie stosunku służbowego lub umowy o pracę (art. 4 ust. 1 pkt 1) ustawy),

b) lub odrębnie zawartej z nim umowy o dzieło lub umowy zlecenia, gdy przedmiotem tej umowy jest wykonanie twórczości lub działalności określonej w art. 4 ust. 2 ustawy, jak również wykonania twórczości lub działalności, określonej w art. 4 ust. 2, w ramach czynności zleconych pracownikowi służbowo (§ 10 ust. 4 rozporządzenia)

— i zastosowania do tej łącznej sumy wynagrodzeń skali z art. 10 ust. 1 ustawy, zamiast:

a) skali z art. 10 ust. 1 ustawy do wynagrodzeń wypłaconych z tytułu stosunku służbowego lub umowy o pracę,

b) odrębnie skali z art. 11 ustawy do wynagrodzeń wypłaconych z tytułu wykonania umowy o dzieło lub zlecenia albo czynności zleconej, gdy prace wykonane na podstawie tych umów lub zlecenia służbowego stanowią twórczość lub działalność określoną w art. 4 ust. 2 ustawy

— płatnikowi służy, przy odpowiednim zastosowaniu przepisu § 64 rozporządzenia, prawo sprostowania w terminie do dnia 31 maja 1949 r. dokonanego obliczenia podatku od wynagrodzeń oraz potrącenia w tymże terminie ewentualnej nadpłaty z podatku od wynagrodzeń należnego od wypłat za następne okresy wypłaty. Jeżeli podatnik nie otrzymuje od płatnika bieżąco wynagrodzenia bądź nie przysługują mu kwoty wynagrodzenia z tytułu wygasłego stosunku, które uzasadniałyby obowiązek podatkowy, płatnik uprawniony jest zwrócić podatnikowi nienależnie pobrane podatki w gotówce. W przypadkach zwrotu podatku w kwotach nadmiernych lub nienależnych odpowiedzialność z tego tytułu obciąża wyłącznie płatnika. O dokonanym sprostowaniu płatnik obowiązany jest zawiadomić właściwy urząd skarbowy (rewizyjny) w powyższym terminie. Podatnikom, którym płatnicy nie dokonali określonych wyżej sprostowań, przysługuje prawo wniesienia wniosku o sprostowanie podatku do właściwego urzędu skarbowego (rewizyjnego) w terminie do dnia 15 czerwca 1949 r.

Minister Skarbu
K. Dąbrowski

(Znak Min. Sk. D. V. 2740/4/49).

60. Uchwała Generalna Komisji Dewizowej Nr 45/I

w sprawie zezwolenia na sprzedaż za złote towarów wystawionych przez wystawców zagranicznych na Międzynarodowych Targach Poznańskich.

Zgodnie z Uchwałą z dnia 3 i 21 marca br. zezwala się generalnie — na czas trwania Międzynarodowych Targów Poznańskich w 1949 — na sprzedaż za złote towarów, wystawionych przez wystawców zagranicznych na Międzynarodowych Targach Poznańskich, na warunkach następujących:

1. Sumy, uzyskane ze sprzedaży eksponatów winny być wnoszone do Banku Handlowego w Warszawie S. A., na rachunki zagranicznych wystawców.

2. Z rachunków tych mogą zainteresowani wystawcy podejmować kwoty na bieżące wydatki, związane z udziałem w Międzynarodowych Targach Poznańskich, do wysokości kwoty zł 500.000.— na jedną firmę wystawiającą, z wyjątkiem pokrycia opłat za dzierżawioną powierzchnię na

Ogłoszenia

Ogłoszenia o unieważnieniu legitymacji urzędowych.

Objaśnienie znaków:

OrOs	—	dział organizacyjny i osobowy
GB	—	„ gospodarczy i budżetowy resortu
KS	—	„ karny skarbowy
OSk	—	„ Ochrony Skarbowej
OK	—	„ obrotu pieniężnego i kredytu
B	—	„ budżetowy
K	—	„ finansów i podatków komunalnych
RK	—	„ rachunkowo-kasowy
C	—	„ ceł
ZPP	—	„ zobowiązań i postępowania podatkowego
POD	—	„ podatków: obrotowego i dochodowego
PW	—	„ podatku od wynagrodzeń
MOSk	—	„ podatku od nabycia praw majątkowych i opłaty skarbowej
P	—	„ innych podatków bezpośrednich
EA	—	„ egzekucji administracyjnej
SNP	—	„ specjalnego nadzoru podatkowego
M	—	„ monopolów
U	—	„ ubezpieczeń
Sp	—	„ spółdzielczości
L	—	„ likwidacyjny
R	—	„ różnych
Z	—	zarządzenie
I	—	instrukcja
O	—	okólnik
Ob	—	obwieszczenie
Uch	—	uchwała
Rp	—	rozporządzenie
Reg	—	regulamin
Kom	—	komunikat

Poz.	T	R	R	S	C	Data	Znak	CrOs	GB	KS	OSk	OK	B	K	RK	C	ZPP	POD	PW	MOSk	P	EA	SNP	M	U	Sp	L	R
57	W					25 III. 1949 r.	D. V. 5076/4/49																					
58	W					30 III. 1949 r.	D. V. 4884/1/49																					
59	W					31 III. 1949 r.	D. V. 2740/4/49																					
60	W					23 III. 1949 r.	Int. Nr. Nr 45/1																					

terenie Targów, wydatków związanych z transportem eksportów na przebiegach zagranicznych oraz wydatków na zakup towarów przeznaczonych na eksport.

3. Ministerstwo Handlu Zagranicznego ustali w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu wysokość kwot do podjęcia i zużycia w kraju na wydatki, związane z udziałem w Międzynarodowych Targach Poznańskich w przypadkach, w których państwo występuje jako sprzedawca.

4. Wszelkie nadwyżki, ponad kwoty wspomniane pod pkt 2 i 3, pozostają na rachunkach zablokowanych i mogą być zużyte jedynie w kraju, za uprzednim zezwoleniem Komisji Dewizowej.

Komisja Dewizowa
H. Kotlicki Ed. Wierzchoń

OGŁOSZENIA

o unieważnieniu legitymacji urzędowych.

Unieważnia się skradzioną legitymację emerytalną Nr 12446 wydaną przez Państwowy Zakład Emerytalny dla ob. Podsiadło Janiny.

Unieważnia się zagubioną legitymację emerytalną Nr 9959 wydaną przez Państwowy Zakład Emerytalny dla ob. Mazura Jana.

Cena zł 30

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu, Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Warunki prenumeraty i ogłoszeń.

Prenumerata płatna jest z góry i przyjmuje się na okresy 1949 r. Należność z tytułu prenumeraty wynosi rocznie — zł 2.400; półrocznie — zł 1.300; kwartalnie — zł 700; miesięcznie — zł 300.

Komplety lub poszczególne egzemplarze Dziennika Urzędowego z lat ubiegłych, oraz z okresu poprzedzającego wpłatę prenumeraty, mogą być zamawiane w miarę posiadanego zapasu po cenach sprzedażnych poszczególnych egzemplarzy, z wyjątkiem egzemplarzy za 1945 r., które są całkowicie wyczerpane.

Komplet za 1946 r. wg. cen jednostkowych wynosi zł 3.542
" za 1948 r. " " " " " " 4.356

Wszelkie należności z tego tytułu należy wpłacać na konto czekowe administracji Dziennika Urzędowego Min. Skarbu w P. K. O. Nr I-4428, podając na odcinku dowodu wpłaty, w sposób czytelny; cel wpłaty, nazwę instytucji względnie nazwisko i imię wpłacającego, dokładny adres oraz okres czasu, którego wpłata dotyczy. Wysyłka zamawianych egzemplarzy dokonywana jest po otrzymaniu pełnej należności.

Od 1 stycznia 1949 r. wysyłka egzemplarzy Dziennika Urzędowego Min. Skarbu dokonywana jest listami poleconymi. Reklamacje w sprawie nieotrzymania poszczególnych numerów należy kierować bezpośrednio pod adresem administracji Dziennika Urzędowego Min. Skarbu w Warszawie, ul. Wileńska 2/4, w terminie miesięcznym od daty wydania reklamowanego numeru. Wszelkie późniejsze reklamacje nie będą uwzględniane i ponowne wysłanie brakujących numerów nastąpić może po uprzednim wpłaceniu należności na powyższe konto czekowe w P. K. O., wg. ceny jednostkowej za poszczególne egzemplarze.

Należność za ogłoszenie o zagubieniu lub skradzeniu legitymacji urzędowej pobierana jest w kwocie ryczałtowej zł 600 — która obliczona jest wraz z należnością za numer dowodowy. Zgłoszenia należy przysyłać drogą służbową do Administracji Dziennika Urzędowego w Warszawie, ul. Wileńska 2/4, po uprzednim wpłaceniu należności w pełnej wysokości na powyższe konto czekowe w P. K. O.

Cena wszelkich innych ogłoszeń wynosi zł 90 — za jedną mm szerokości jednej szpalty.

Druk. PWPW. Warszawa, Sanguski 1.